

Doktor Proktor blir godt spilt av Kristoffer Joner, som får fram både hvor spinnvill han er, og at han faktisk har et relativt alminnelig, godt hjerte bak oppfinnerfrakken. Foto: Filmweb

Fisefilm

■ Anmeldt av
Marianne Lystrup

marianne.lystrup@vl.no 22 310 436

Promp er i vinden. Små barn syns sånt er ustyrtelig morsomt. Men én sak er leken latter under bordet i det gode selskap, noe annet er skikkelig prompefokusering med dun-der og brak gjennom en hel film. Da mister man effekten av motsetninger.

Doktor Proktors prompepulver er bygget over Jo Nesbøs bok med samme navn. Nesbø skriver med en språklig utfoldelsesglede så det putrer og syder, og der kommer prompen naturlig inn.

I filmen er det ikke fullt så elegant. Der møter vi voldsomme kontraster og støyende karikaturer. Det er knapt noen «normale» skikkelser med. Lise er kanskje den som kommer nærmest. Hennes nye venn Bulle, er det inkarnerte pågangsmot og fryktløshet, mens sønnene til skurken i filmen, Thrane, er bare noen dumme, ekle bøller.

Fjollete. Ingen av de voksne i filmen er troverdige karakterer. Mennene er manisk opp-tatt av sine prosjekter, kvinnene er fjollete jåledamer og ingen av foreldrene har egentlig kontakt med barna sine. Doktor Proktor selv er den mest spennende skikkelsen, godt

Lise, spilt av Emily Glaister, er den mest normale i person-galleriet.

FILM

Doktor Proktors prompepulver

Norsk komedie
Regi Arild Fröhlich
Skuespillere: Kristoffer Joner, Atle Antonsen, Ingar Helge Gimle, Marian Saastad Ottesen, Linn Skåber, Bjarte Tjøstheim, Emily Glaister
Lengde: 1 t. 27 min.
Aldersgrense 7 år
Egnet for familie

Sterk prompefokusering og støyende karikaturer.

spilt av Kristoffer Joner, som får fram både hvor spinnvill han er, og at han faktisk har et relativt alminnelig, godt hjerte bak oppfinnerfrakken. Dessuten er kråkeslottet der han bor, spennende laget, med en masse morsomme detaljer å glede seg over.

Dialekt. Bruken av dialekt er interessant. Skurken Thrane, som Atle Antonsen gestalter med utsøkt ufyselighet, snakker nordnorsk, og to udugelige politibetjenter snakker et oppstyttet nynorsk, noe som antakelig er ment å gjøre dem dobbelt latterlige. Bulle og Lise snakker «vanlig østlandsk», som blir å oppfatte som det normale.

Voldsom lyd. Filmene har fått sju års aldersgrense, fordi den rommer en del truende scener, som vil kunne virke skremmende på barn. Ikke minst lyden er voldsom, der den presenterer musikk i kombinasjon med sprengningslyder, noen ganger så kraftig at det rister i stolen. Det er sørgelig. For dermed blir filmen uegnet for den målgruppen som trolig ville satt mest pris på prompehumoren.

Nattens poet

Ane Bamle Tjellaug

ane.bamle.tjellaug@vl.no 22 310 423

To kunstnere har startet en innsamlingsaksjon: De samler på stemmer som leser Gunvor Hofmos poesi.

– Da jeg leste Gunvor Hofmo for første gang som 15-åring på Skien bibliotek, hadde jeg ikke opplevd holocaust eller mistet noen jeg elsket. Likevel talte

diktene sterkt til meg, sier Liv Kristin Holmberg.

Hun er scenekunstner og organist, og sammen med Christina Lindgren, som er scenograf og professor i kostymedesign ved Kunsthøgskolen, inviterer hun nå nordmenn til å lese sitt yndlingsdikt av Gunvor Hofmo, som en del av prosjektet *Nattens lys*. De to kunstnerne ønsker å skape rom for alvor og eksistensielle spørsmål gjennom Hofmos diktning.

Allmennmenneskelig. Under krigen mistet Gunvor Hofmo sin jødiske venninne Ruth Mair. Dette preget henne resten av livet. Hofmo var i flere perioder innlagt på Gaustad psykiatriske sykehus, og i denne perioden var hun taus i 16 år.

Holmberg mener det er umulig å løsrive Gunvor Hofmos

dikt fra hennes egen historie.

– Hofmo skrev med utgangspunkt i sin historiske og biografiske situasjon, men det er også noe allmennmenneskelig ved poesien hennes, smerten, ensomheten, sorgen og kampen, sier Holmberg.

Hun mener at Hofmo ikke har fått den oppmerksomheten hun fortjener.

– Hofmo er i klasse med de største europeiske dikterne, sier Holmberg.

Nyinnlesning. De siste månedene har diktere og forfattere lest inn det Hofmo-diktet de har sterkeste forhold til. Nå får også det norske folk sjansen til å bli en del av prosjektet. Innspillene skal gis ut som lydbok, og i tillegg bli en bærende del av et scenekunstprosjekt som skal settes opp om et år.